

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**M. Adami, Scriptoris Vetvsti, Historia Ecclesiastica,
Religionis Propagatae Gesta, Ex Hammabvrgensi
Potissimum Atque Bremensi Ecclesiis, Per Vicina
Septentrionis Regna**

Adamus <Bremensis>

Helmetadi[i], 1670

V. Nicolai Papae De Confirmatione Ramesloae Diploma.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11096

NICOLAI PAPÆ DE CONFIRMA-
TIONE RAMESLOÆ DIPLOMA.

NICOLAVS Episcopus servus servorum Dei, omnibus
fidelibus sanctæ Dei Ecclesiæ, præsentis scilicet tem-
poris & futuri. Quisquis Dominum & Redemptorem
nostrum Iesum Christum de sinu patris ad terram pro demon-
stranda cordibus hominum vera & certa fide descendisse non
dubitavit, profecto non ignorat, omnes qui ejusdem fidei per gra-
tiam ipsius participes facti sunt, & præcipue nos, qui per pri-
mum tantæ virtutis ministrum locum præcipuum retinemus,
hominibus debere lucrando insistere, & per universas gen-
tes verbi semina serere, & solatia serentibus ministrare. Nunc
autem quia Hludovicus sublimissimus Rex per Salo-
monem venerabilem Episcopum civitatis Constantiæ no-
stro studuit Apostolatui intimare, quod piæ memoriæ Hludo-
vivicus Imp. genitor suus quendam monachum nomine An-
scharium de monasterio Corbeia tulisset, & collocasset eum
juxta Albiam fluvium in confinibus Slavorum & Dano-
rum, atque Saxonum, in castello Hammaburg, annuente
ac solennia sedis Apostolicæ privilegia præbente, prædecesso-
re nostro beatæ memoriæ Papa Gregorio, cujus etiam au-
toritate in supradicto Nordalbingorum populo sedes con-
stituta est Archiepiscopalis, in castello superius memorato
Hammaburg; & in eadem quoque sede accepto à sede Apo-
stolica pallio, Archiepiscopus primus est ordinatus Anschari-

Apud Lin-
denbrog.
pag. 148.
Vide Ada-
mum lib. 6.
cap. 23.
pag. 220.

us: Cui à præfato Pontifice delegata est cura seminandi ver-
 bum Dei, & animas lucrandi Deo. Cujus delegationis, & au-
 thoritatis, & pallii acceptionis pagina nobis est à præfato fi-
 lio nostro Hludovvico rege per jam dictum Salomonem
 Episcopum destinata, juxta morem sanctæ Romanæ Ecclesiæ
 bullata. Per cujus tenorem pagine hæc ita fuisse comperi-
 mus, sicut pietas nobis jam fati regis per fidelem virum, Sa-
 lomonem scilicet Episcopum intima vit. Verum quia
 KARVLVS Rex frater sæpediti regis Hludovvici abstulit
 à prænominato loco, qui dicitur Hammaburg monasteri-
 um, quod appellatur Turholt, utpote quod post partitionem
 inter fratres suos in regno suo coniacere videbatur, situm in
 Occidentali Francia; quod illic genitor suus ad supplemen-
 tum & victum Episcopo & Clericis ejus dederat, capere, sicut
 fertur, omnes ministri altaris recedere. Deficientibus quip-
 pe necessariis sumptibus ab ipsis recesserunt gentibus, & ea-
 dem ad gentes legatio per hujusmodi factum defecit. Ipsa quo-
 que metropolis Hammaburg, Dei permittente occulto ju-
 dicio, per barbarorum sævitatem prorsus devastata est. Con-
 tigit namque ex improvise piratas advenientes civitatem
 na vigio circumdedisse, filius vero noster Archiepiscopus An-
 scharius ibi positus, cum hiis qui aderant in urbe ipsa, vel in
 suburbio manentibus primo quidem audito adventu eorum
 locum ipsum continere voluit, donec majus eis veniret auxili-
 um, sed impellentibus paganis & civitate jam obsessa cum eis
 resisti non posse conspexit, quomodo pignora sanctarum reli-
 quiarum asportarentur, præparavit, sicque ipse clericis suis
 buc

huc illucque fuga dispersis etiam sine cappa sua vix evasit. Denique hostes arrepta civitate ac succensis omnibus & direptis egressi. Hiis ita peractis, cum filius noster jam dictus Ansharius multis esset pressuris & calamitatibus oppressus, & fratres congregationis ejus una cum sanctis pignoribus per varia loca circumeundo huc illucque vagarentur, & nusquam sedem haberent quietam, matrona quaedam nomine Ikia, divino amore tacta ex sua hereditate possessiunculam ei tradidit in sylva Ramesloa nominata, in pago Berdangoa, in Episcopatu VValdgarij Verdensis Ecclesie Episcopi, ubi & cellam construxit, & reliquias sanctorum una cum fratribus qui supererant collocavit. Quamobrem Clementissimus Rex jam saepe dictus Hlodovvicus querere cepit quomodo ei solatium subsistendi faceret, quo legationis sue mandatum perficere posset. Et quia in eadem provincia cellam nullam huic legationi habebat congruam, suggerere studuit predicto VValdgario Verdensis Ecclesie Episcopo, ut ejus permissione ei liceret in supra dicto loco Ramesloa monasterium ex suis impensis construere, ubi fratres qui tanta clade superfuerant, sustentarentur, & ipse locum suspirandi, & si qua unquam facultas suppeteret, propter vicinitatem ejusdem loci Hammaburgensem Ecclesiam restaurandi, haberet, sub suo successorumque ejus regimine & potestate mansurum. Cui quidem rei ipse admodum contrarius extitit. Qua de causa postmodum in VVormatia civitate positus, regibus Hlodovvico & Hlotario presentibus, Archiepiscopis Ebone Remensi, Hetti Treverensi, & Otgario

Mogontiacensi, cum plurimis aliis generali interventu utriusque regni præsulibus congregatis, hæc eadem res posita est. Quod cum ab omnibus bene ita ordinatum probaretur, ut prædictus Pontifex VValgarius hoc ipsum sua auctoritate concederet & firmaret, cuncti roga verunt. Qui primo quidem fortiter hiis reniti cæpit, justum non esse multipliciter asserens, ut honorem suæ sedis in aliquo minueret, postremo tamen & ipsis regibus & cunctis Episcopis ibi aggregatis pro hoc ipso eum rogantibus, & omnino causa necessitatis id licitum fore dicentibus, respondit, si Apostolica auctoritate firmaretur, ex se quoque ratum esse. Unde per sæpe nominatum venerabilem missum, Salomonem videlicet Constantiæ civitatis Episcopum hoc relatum est confirmandum, ac postulatum est nostra auctoritate roborandum. Nos igitur id subtili perpendentes examine, animadvertimus propter instantem necessitatem, & animarum lucra in gentibus demonstrata, utile fore. Omnia enim quæ proficua Ecclesiæ probantur existere, & divinis non resultant præceptionibus, licita & faciendæ esse non dubitamus: maxime in tam novellæ Christianitatis plantatione, in qua varii solent eventus contingere. Quamobrem omnipotentis Dei & beatorum Apostolorum Petri & Pauli, & hoc nostro decernimus decreto, secundum reverendissimi Regis Hludovvici votum, & prænominati Episcopi VValdgarii, aliorumq; Episcoporum consensum, ut prædictum monasterium Ramesloa nominatum, sub potestate & regimine Anscharii Hammaburgensis Ecclesiæ Archiepiscopi, ejusq; successorum perpetualiter consistat.

Nul-

Nullus ergo Ferdensis, vel quilibet Episcopus ullam sibi deinceps in eodem monasterio vindicet potestatem. Quin imo & ipsi & omnibus suademus, & verae religionis cultoribus, ut sacra hac legatione fungentibus adiutorio & solatio sint, quatinus pro gratia hujus beneficij plenam mercedem recipere mereantur, ab eo qui dixit, Ite, docete omnes gentes. Et: Quicumque receperit vos, me recipit. Itaque omnia à dilecto filio nostro rege Hludovvico ad hoc Deo dignum officium deputata, nostra etiam pia ejus vota auctoritate firmamus. Et quia casus præteritorum nos cautos faciunt in futurum, omnem quoque adversantem vel contradicentem, atque piis hiis nostris studiis quolibet modo insidiantem anathematis mucrone percutimus, atq; perpetua ultionis reum diabolica sorte damnamus, ut culmen Apostolicum more prædecessorum nostrorum, causamque Dei pio affectu Zelantes, ab adversis hinc inde partibus tutius muniamus. Observator vero & custos hujus nostræ salutiferæ præceptionis benedictionis gratiam à beato Petro Apostolorum Principe, & cælestis retributionis aeternæ gaudia à justo iudice Domino Deo nostro consequi mereatur. Scriptum per manum Leonis notarij, regionarij, & scriniarij sanctæ Romanæ Ecclesiæ in mense Maio, Indictione 12. Datum Kalend. Iunii per manus Tiberii primicerij, sanctæ sedis Apostolicæ. Imperante Domino pijsimo Papa. Anno pontificatus ejus. 5, Indictione 12.